

Тьмна пустиня,
Дѣ съмь живѣла
Седемь годи (2).

Дъждъ, снѣгъ и вѣтръ
Въ неѣж тѣриѣла (2)
Невинностьта ма е
Всегда тѣшила (2)

Богъ ще да види
Маята младость (2)
И ще обяви
Невинностьта ми (2).

Оставай съ богомъ, мила родина,
Ази отивамъ въ страна далечна;
Ала сърдце ми въ тебе остана,
Въ тебе остана да тя милѣѣж,
Каква сждба настана

Да тѣй изволи,
Отъ мила ми родина
Да ма отдѣли!

О, драги мили братя родни
И ви любезни мои роднини,
Неволно днесъ са отъ васъ отдѣлямъ,
Съ голѣма жалость азъ ви осталямъ.

Каква сждба и пр.